

Resumé

Elinor Fuchs har proklameret karakterens død i postmoderne teater og erstattet karakteren med et flerfoldigt, ustabilt subjekt på scenen. Afhandlingens hovedtese er, at der side om side med Fuchs' ustabile subjekt er en modsatrettet bevægelse i spil, der genopliver karakteren via en genforhandling af idealer fra det klassiske karakterkoncept. For at supplere forståelsen af karakterrepræsentation i performanceteatret introducerer afhandlingen begrebet *disinkarnering*. Som en assemblage af fire traditionelt modstridende karakterkoncepter – det klassiske, Brechtske, Artaudske og det postdramatiske – gør disinkarnering det muligt at forstå karakterrepræsentation imellem inkarnering og dekonstruktion.

Den amerikanske performer og filmmager Jack Smith præsenteres som et eksemplarisk case study for disinkarnering. Som en central figur i amerikansk undergrundsfilm og performancekunst har Smith inspireret blandt andre Andy Warhol, der overtog sit superstar-koncept fra Smith. Smith præsenterede ustabile dragkarakterer og en abjekt æstetik inspireret af en besættelse af skuespillerinden Maria Montez. Smith disinkarnerer Montez ved at appropriere hendes ydre karakteristika side om side med en udstilling af den konstruerede natur af denne inkarnering. Smiths Montez-disinkarnering indebærer en etisk-politisk dagsorden, der rummer køns- og kapitalismekritiske strategier. Ved at identificere sig med Montez som abjekt, falleret B-filmsskuespillerinde resignifierer Smith det fejlagtige og abjekte ved queer-kroppen og udstiller dens positive muligheder og energier. Afhandlingen kombinerer teater- og performanceteori med begreber fra Deleuze-Guattari og nymaterialisme for at analysere, hvordan en disinkarneringspraksis genopliver karakter såvel som krop som dynamiske fænomener.